

EM2026/334

14/10-2026

Margrethe Thårup Andersen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde og senest til EM 2027 forelægge Inatsisartut et beslutningsgrundlag med forskellige modeller for, hvordan Grønland kan træffe en formel beslutning om landets fremtidige officielle nationalsang. Beslutningsgrundlaget skal belyse mulighederne for at videreføre den nuværende ordning, udpege én af de eksisterende nationalsange eller igangsætte en proces med henblik på en mulig ny nationalsang samt beskrive mulighederne for politisk, kunstnerisk og folkelig inddragelse. Den endelige beslutning om landets officielle nationalsang skal træffes af Inatsisartut.

(Medlem af Inatsisartut Aqqalu C. Jerimiassen, Atassut)

(1. behandling)

På vegne af Demokraatit takker vi forslagsstilleren, medlem af Inatsisartut Aqqalu C. Jerimiassen, Atassut, for forslaget om Grønlands officielle nationalsang.

Vores store digter Henrik Lunds »Nunarput utoqqarsuanngoravit« og Jonathan Petersens »Nuna Asiilasooq« er de to sange, vi omtaler som Grønlands nationalsange. Vi bruger dem ved forskellige lejligheder, uden at der er en fast praksis, da det hidtil ikke er blevet formelt fastlagt, hvilken sang der skal være Grønlands officielle nationalsang. Alligevel synger vi dem sammen med stor stolthed, når vi mødes ved højtidelige lejligheder, på vores nationaldag, når vores sportsfolk repræsenterer landet i internationale konkurrencer og viser vores flag frem, og ved forskellige festlige begivenheder.

I Demokraatit er vi opmærksomme på, at det ikke kun er de folkevalgte i Inatsisartut, der drøfter og har holdninger til vores nationalsange. Sangene har gennem mange år været diskuteret i forskellige sammenhænge og på tværs af generationer.

Nogle af disse drøftelser kan vi lytte til i optagelser fra KNR's arkiv. Her kommer blandt andet følgende synspunkter til udtryk:

»En nationalsang skal kunne synges af alle.«

»Den skal være let at huske og en sang, som folk holder af at synge.«

»Hvis der skal skrives en ny tekst eller komponeres en ny melodi, er det for mig helt afgørende, at nationalsangen skal være en modvægt til det barske liv i vores land.«

»Den skal udtrykke kærlighed til vores land, uden at lyde modvillig over for det, og vise vores samhørighed. Samtidig skal den blive ved med at lyde frisk, som tiden går.«

En anden udtrykker følgende holdning til vores nationalsang:

»Det er ikke mærkeligt, at vi stadig støder på spørgsmål, vi ikke kan besvare, for nationalsangen er et af de mest følsomme spørgsmål i vores kulturelle udvikling og i vores samtid.«

Om melodierne til vores nationalsange lyder nogle af synspunkterne således:

»Vores nationalsange er blevet sat til melodier fra andre folk.«

»En nationalsang er noget, vi værner om. Den skal ikke behandles lemfældigt ved at blive blandet sammen med andre folks sange.«

Under debatten i foråret sagde vi fra Demokraatit, at valget af en nationalsang vil vække stærke følelser, fordi vi har et følelsesmæssigt forhold til begge sange.

Vi understregede også, at det er afgørende for Demokraatit, at enhver debat om vores nationalsange foregår med stor respekt for vores fælles fundament. Derfor lægger vi meget stor vægt på, at borgerne inddrages i beslutningen.

Vi vil samtidig minde om, at debatterne her i Inatsisartut ikke bør gentage sig i det uendelige. Det er nu tiende gang, vi drøfter vores nationalsange. At spørgsmålet bliver ved med at blive taget op, har stor betydning for vores samfund. Derfor mener vi i Demokraatit, at tiden nu er inde til at træffe en beslutning, og at befolkningen i respekt for demokratiet skal have mulighed for selv at vælge.

Demokraatit tilslutter sig Naalakkersuisuts indstilling og indstiller forslaget til videre behandling i Kultur-, Uddannelses-, Forsknings- og Kirkeudvalget.